

РЕШЕНИЕ

№ 7609

гр. София, 24.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав, в публично заседание на 26.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **11295** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

Образувано е във връзка с подадена жалба от П. Д. Б. чрез адв. Р. срещу отказ на „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, обективиран в отговор от 08.10.2025 г. на молба вх. № 18/28.07.2025 г. с което дружеството е отказало да изтрие личните данни на жалбоподателя от ползваните от тях системи, както и да преустанови подаването на информация за лицето в Централния кредитен регистър (ЦКР) и Българската народна банка (БНБ).

С жалбата се релевират доводи за материална незаконосъобразност на обжалвания отказ – твърди се противоречие с разпоредбите на чл. 17 от Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните – ОРЗД), както и противоречие с разпоредбата на чл. 10 от Наредба № 22 от 16.07.2009 г. за Централния кредитен регистър /ЦКР/. Иска се постановяване на съдебно решение, с което да бъде отменен обжалвания отказ, респ. за осъждане на ответника да изтрие личните данни на жалбоподателя от собствените си регистри и да преустанови предоставянето на данните ѝ на ЦКР. Моли за присъждане на сторените разноски по делото.

Ответникът - „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, чрез процесуалния си представител юрк. К., изразява становище за неоснователност на жалбата с доводи, че не може задълженото лице едностранно с правните си действия да предизвика настъпването на материалноправните последици на давността, защото за целта е необходимо същата да бъде установена по съдебен ред

със сила на присъдено нещо. Посочва се, че личните данни са необходими за целите на извънсъдебното събиране на задължение и за законово определените задължения на администратора по Наредба № 22 на БНБ във връзка със задълженията по Закона за мерките срещу изпирането на пари и Закона за мерките срещу финансирането на тероризма. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Със заявление вх. № 18/28.07.2025 г. жалбоподателката поискала от дружеството „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД да бъде заличена като кредитополучател в ползваните от тях системи, както и да се преустанови подаването на информация за въпросните кредити в Централния кредитен регистър и Българската народна банка. В заявлението било уточнено, че и двата кредита - кредит № PLUS-01204711 и № PLUS-01258566 са с дата на разрешаване 08/07/2014 година и дата на издължаване 08/07/2021 г., са със срок от 1 година, като задължението за връщането им е изтекло на 08/07/2015 г. П. Б. изрично е заявила, че няма да плати сумата по посочените кредити, тъй като задълженията са се погасили по давност. Жалбоподателката се е позовала на изискана от нея справка за кредитна задлъжнялост № БНБ – 38551/22.03.2024 г.

С обжалвания акт – отговор от 08.10.2025 г. „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД заявило, че съгласно чл. 10, ал. 1 вр. чл. 4, ал. 1 от Наредба № 22 на БНБ за централния кредитен регистър, дружеството ответник, в качеството си на кредитор по вземанията, придобити по силата на договор за цесия, е задължено да подава съответната информация до ЦКР до окончателното им погасяване. Посочено било, че едностранното извънсъдебно изявление за настъпила погасителна давност не превръща това в безспорен факт, тъй като за целта е нужно да бъде направено съдебно възражение, за да настъпи нейният ефект.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна - адресат на акта, срещу подлежащ на оспорване акт и в срок, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Ответникът „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД има качеството на администратор на лични данни по см. на разпоредбата на чл. 4, § 7 от Регламент /ЕС/ 2016/679. Съгласно чл. 79, § 1 от ОРЗД всеки субект на данни има право на ефективна съдебна защита, когато счита, че правата му по настоящия регламент са били нарушени в резултат на обработване на личните му данни, което не е в съответствие с регламента. Предмет на търсената в случая защита е именно срещу изричен отказ на администратор и обработващ лични данни да заличи данните, т. е. оспореното писмо представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, който е издаден от компетентен орган.

В настоящия случай безспорно се установи от събраните по делото писмени доказателства, а и не е спорно между страните, че „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД е обработвало личните данни на жалбоподателката, като е подавало информация към ЦКР на БНБ относно вземанията на кредитни институции към П. Б.. Вземанията по договорите за кредит „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД е придобило съгласно сключени договори за продажба и прехвърляне на вземания с цедента „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД /л. 21 и сл. от делото/. В качеството на финансова институция по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 12 от Закона за кредитните институции ответникът е задължен субект по чл. 10, ал. 1 вр. чл. 4, ал. 1, т. 2 от Наредба № 22/2009 г. за ЦКР. Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от Наредбата за ЦКР въвежда задължение за институциите, изрично посочени в чл. 4, ал. 1, да събират и подават към ЦКР информация в електронен вид за всички кредити на техните клиенти и за настъпилите изменения по тези кредити до окончателното им погасяване, т. е. личните данни на П. Б. са били законосъобразно обработвани от администратора Фронтекс И.“

ЕАД, чрез предаването им към ЦКР, поради наличие на две от основанията, предвидени в чл. 6 от Регламент /ЕС/ 2016/679, а именно: обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора и обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора. Член 6, параграф 1, първа алинея от този регламент съдържа изчерпателен списък на случаите, в които обработването на лични данни може да се счита за законосъобразно.

Съгласно разясненията, дадени от СЕС в Решение от 7 декември 2023 година по съединени дела С-26/22 и С-64/22 член 6, параграф 1, първа алинея от ОРЗД предвижда три кумулативни условия, за да бъде обработването на лични данни законосъобразно, а именно, първо, администраторът или третото лице да преследва легитимни интереси, второ, обработването на личните данни да е необходимо за целите на преследваните легитимни интереси и трето, основните интереси, свободи или права на лицето, ползващо се от защитата на данните, да нямат преимущество.

Според СЕС обработването на данни, обаче, трябва и да е необходимо за постигането на легитимните интереси, преследвани от администратора или от трето лице, и интересите или основните права и свободи на субекта на данни да нямат преимущество пред тези интереси. При това претегляне на съответните противоположни права и интереси, през призмата на всички релевантни обстоятелства, а именно на администратора или на участващите трети лица, от една страна, и на субекта на данните, от друга, е важно да се отчетат, по-специално основателните очаквания на субекта на данни, както и обхватът на съответното обработване и отражението му върху този субект, както и да се прецени, дали интересите и основните права или свободи на лицата, за които се отнася това обработване, нямат преимущество пред легитимния интерес на администратора или на трета страна.

От данните по делото се установява, че със заявление вх. № 18/ 28.07.2025 г. П. Б. е поискала от администратора на лични данни Фронтекс И.“ ЕАД изтриването на всички нейни лични данни, които дружеството обработва, както и от Централния кредитен регистър /ЦКР/. В молбата жалбоподателката изрично се е позовала на изтекла 5-годишна погасителна давност на основание чл. 110 и сл. от Закона за задълженията и договорите с оглед датите на разрешаване и издължаване на кредитите, като категорично е заявила, че няма да заплати доброволно никое от задълженията, както и е заявила категоричното си несъгласие да бъдат обработвани личните ѝ данни.

Давността не се прилага служебно съгласно чл. 120 от ЗЗД, а е необходимо изрично позоваване на нея. Изричното позоваване, обаче, не е необходимо да бъде направено пред съд под формата на установителен иск или възражение, както твърди ответникът. Достатъчно е да бъде заявено на кредитора недвусмислено, което е направено с горепосоченото заявление до дружеството. В разглеждания случай не се установява, а и не се твърди, да е било предприемано принудително изпълнение на цедираното вземане. Ефектът на релевираната претенция за давност се проявява към момента, в който са настъпили правните последици на погасителната давност, а не към момента на позоваването. Последното е процесуален способ за защита на материалноправните последици на давността, зачитани към момента на изтичане на законовия срок.

В заявлението П. Б. освен, че се е позовала на погасителната давност, изрично е заявила, че няма да плати доброволно погасените по давност задължения. Това ѝ волеизявление води до отпадане на възможността вземането да бъде събрано принудително и има за последица отпадане на легитимния интерес на дружеството по чл. 6, § 1, буква „е“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 да продължи да обработва личните ѝ данни. Това ѝ волеизявление е довело и до отпадане на целите, за които са били събирани и обработвани данните ѝ - а именно събиране на вземането, поради което е налице хипотезата на чл. 17, § 1 буква „а“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 за заличаване на

свързаните с нея лични данни от администратора „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД. За тази промяна на основание чл. 10 от Наредба № 22/16.07.2009 г. на БНБ, ответникът следва да подаде информация в ЦКР. Отпадането на задължението за подаване на информация в ЦКР за дружеството е свързано и с целите на обработка на личните данни на лицата в ЦКР - а именно осигуряване на данни за кредитната им задължнялост. При липса на правна възможност за принудително събиране и изрично волеизявление, че задължението вече е с характер на естествено такова и няма да бъде заплатено доброволно, липсват основания за последващо подаване на данни за задължения на П. Б. спрямо „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, произтичащи от договорите за цесия.

Отчитайки разясненията, дадени от СЕС в Решение от 7 декември 2023 година по съединени дела С-26/22 и С-64/22, както и отпадането на легитимния интерес на дружеството, с оглед заявеното, че няма да бъдат платени доброволно погасените по давност задължения, съдът приема, че събирането на лични данни на жалбоподателката и предоставянето им на ЦКР и на БНБ, представлява сериозна намеса в основните права на субекта на данни и служи като отрицателен фактор при оценката на кредитоспособността на субекта на данни и следователно представляват чувствителна информация за личния му живот. Тяхното обработване може значително да навреди на интересите на субекта на данните, тъй като съобщаването им може чувствително да затрудни упражняването на неговите свободи, по-специално по отношение на оценката за неговата кредитоспособност, особено когато става въпрос за покриване на основни нужди.

С оглед гореизложеното постановения отказ на „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, обективиран в отговор от 08.10.2025 г. на молба вх. № 18/28.07.2025 г. се явява незаконосъобразен на основание чл. 146, т. 4 от АПК, поради което следва да бъде отменен, а преписката да бъде изпратена на администратора на лични данни за ново произнасяне, с оглед задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски в размер на 555,11 евро, от които 5,11 евро - за държавна такса и 550 евро - адвокатско възнаграждение, съгласно представения договор за правна защита и съдействие.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ на „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, обективиран в отговор от 08.10.2025 г. на молба вх. № 18/28.07.2025 г. от П. Д. Б. да изтрие личните данни на жалбоподателя от ползваните от тях системи, както и да преустанови подаването на информация за лицето в Централния кредитен регистър и Българската народна банка.

ВРЪЩА административната преписка на „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД за ново произнасяне, съгласно дадените от съда указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД ЕИК[ЕИК], да заплати на П. Д. Б. направените по делото разноски в размер на 555,11 евро.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ:

